

РЕШЕНИЕ

№ 1806

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13958** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник юрк. Х., срещу решение от 25.10.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 93-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 11847/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 85/17.06.2019 г., издадено от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв. за нарушение на чл. 334б, ал. 1, т. 15 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, във вр. с чл. 14, пар.1, ал.1, във вр. с чл.14, пар.1, ал.6 от Регламент /ЕС/ № 531/2012.

С жалбата се иска цялостната отмяна на НП. Излагат се доводи за незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение поради нарушения на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди се, че [фирма] е изпратило уведомително съобщение до абоната за приложимите цени за гласови повиквания и кратки текстови съобщения на 14.01.2019 г. в остров Б., който е съседен на Британските Вирджински острови и цените на услугите в роуминг са еднакви.

Алтернативно се сочи, че са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

В проведено открито съдебно заседание по делото касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. Ш., която поддържа жалбата.

Ответникът – КРС, се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VII касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 19.04.2019 г. С. П. – старши инспектор в Главна дирекция „Контрол на съобщенията“ при КРС съставила АУАН № П-087/ 19.04.2019 г. за извършено нарушение на чл. 334б, ал. 1, т. 15 от ЗЕС, във вр. с чл. 14, пар.1, ал.1, във вр. с чл.14, пар.1, ал.6 от Регламент /ЕС/ № 531/2012 на [фирма], за това че на 14.01.2019 г. не е представило на свой абонат при влизането му в Британските Вирджински острови основната персонализирана информация за цените за роуминг, които се прилагат за осъществяването и приемането на повиквания, и за изпращането на SMS съобщения в мрежата на „LIME, Британски Вирджински острови“, като клиентът не е уведомил дружеството, че не желае уведомителна услуга. Актът бил връчен на пълномощник.

Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното НП № 85/17.06.2019г., с което при същото словесно описание и правна квалификация на нарушението на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева.

При така установеното от фактическа страна, за да потвърди НП, СРС е обусловил изводи, че същото е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при

правилно приложение на материалния закон.

Решение е правилно.

Изводите на въззивния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон. Правилно съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. НП и АУАН са издадени от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН.

Деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като предприятие, предоставящо услугата роуминг чрез обществени електронни съобщителни мрежи, е за нарушение на изискванията на Регламент (ЕС) № 531/2012 на ЕП и на Съвета от 13.06.2012 г. относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза /регламента/, а именно за нарушение на т. 14, пар. 1, ал. 6, във връзка с ал. 1, съгласно която за да обърнат внимание на роуминг клиентите за това, че ще им бъде начислена цена за роуминг при осъществяване или приемане на повикване или при изпращане на SMS съобщение, всеки доставчик на роуминг, освен ако клиентът не го е уведомил, че не желае тази услуга, предоставя на клиента при влизането му в държава-членка, различна от тази на неговия местен доставчик, автоматично, без неоснователно забавяне и безплатно основна персонализирана информация за цените за роуминг (с включен ДДС), които се прилагат за осъществяването и приемането от този клиент на повиквания и за изпращането на SMS съобщения в посетената държава-членка. Ал. 6 предвижда, че първа, втора, четвърта и пета алинея се прилагат и по отношение на гласовите и SMS услугите при роуминг, използвани от пътуващи извън Съюза роуминг клиенти и предоставяни от доставчик на роуминг. С оглед на това доставчикът на роуминг услуга има задължение автоматично, без неоснователно забавяне и безплатно да предостави на абоната основна персонализирана информация за цените за роуминг /с вкл. ДДС/, които се прилагат за осъществяването и приемането от този клиент на повиквания и за изпращането на SMS съобщения в посетената държава.

Единственият релевантен факт който следва да бъде установен, за да бъде ангажирана отговорността по 334б, ал. 1, т. 15 от Закона за електронните съобщения, е неизпълнението на задължението чл. 14, пар.1, ал.1 и ал. 6 от Регламент (ЕС) № 531/2012. В процесния случай от доказателствата безспорно се установява, че дружеството е извършило вмененото му административно нарушение като не е изпълнило задължението си към свой абонат, без той изрично да е уведомил доставчика, че не желае тази услуга. Тежестта на доказване на изпълнение на задължението за предоставяне на информация се носи от дружеството. В случая [фирма] не е успял по категоричен и безспорен начин да докаже изпълнение на задължението за предоставяне на основна персонализирана информация на свой абонат – [фирма], за телефонни услуги, ползвани чрез номер [ЕГН], при влизането му в Британски Вирджински острови и регистрирането в мрежата на „LIME, Британски Вирджински острови“. Действително при влизането на абоната в Б. е

изпратено съобщение с информация за цените на изходящи и входящи разговори и текстови съобщения, но това не освобождава [фирма] от задължението да предостави на своя абонат основната персонализирана информация за цените за роуминг при влизането му в Британските Вирджински острови, а възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Предвид изложеното настоящият състав намира за доказано от обективна страна вмененото на дружеството нарушение на чл. 14, пар.1, ал.6, във връзка с ал.1 от Регламент (ЕС) № 531/2012, за което чл. 334б, ал. 1, т. 15 от Закона за електронните съобщения предвижда имуществена санкция в размер от 10 000 до 100 000 лв. Наложено наказание съответства по тежест на извършеното нарушение и е определено изцяло в съответствие с материалния закон и съобразно значимостта на регулираните от КРС обществени отношения. С оглед на това се явява неоснователно възражението на касатора, че наложеното наказание е явно несправедливо.

Не се установяват в настоящия случай предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН по отношение на процесното нарушение. То е типично за вида си, не представлява изолиран случай и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

В случая се касае за нарушение, извършено от юридическо лице, чиято отговорност по аргумент на чл. 83 от ЗАНН е обективна, безвиновна, поради което е безпредметно да се изследва въпроса за наличие на субективния елемент на нарушението.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че при постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон или на съдопроизводствените правила, поради което е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.10.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 93-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 11847/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.